

Jag säger bara: Teckningarna!

KONST

SANDVIKENS KONST-
HALL:

Inga Björstedt:
Blyerts och tempera
6-28.2

Vad är det med stolarna, undrar jag och får en lika fantastisk som smärtsam levnadsberättelse tillbaka av Inga Björstedt. Hon föddes i Japan, mamman dog när hon var en månad, en bror dog vid födseln, pappan, konsul för Sverige under andra världskriget, lämnade familjen när man sex år senare tog sig till Göteborg, Inga hamnade så småningom (tillsammans med pappa) i Sandviken, sen i Falun, i dag Vallåkra.

Hon har en del att hämta ur, alltså, och sto-

larna blir ofta fåtöljer, det är mamma, omslutande, varm, de bortvända pinnstolarna som faller ur nåt explosivt rött får stå för pappa, rakryggar, ampra...

Inga Björstedt började i textilen, den har hon stundtals med sig i temperan, det är nåt med färg och form, förstås, lätt att se att hon gjort flera scenografier till teatern (Skottes bland andra). Det är ett smidigt, säkert måleri, hög färgföring och "förförande" kan hon säga själv och jag håller med, stundtals stannar den dramatik som finns i sitt ämne, några andra är sitt ämne allena, en komplicerad enkelhet.

Men teckningarna, TECKNINGARNA! Så överraskad jag blir när jag kriver runt hörnet och helt utan förvarning möter dem. Som en helt annan värld, det är här det händer! Sällan såg jag en sådan särart, sådant mod och begär, sådan intensitet och kyla, sådant lugn och otålighet som i Inga Björstedts teckningar

De är helt sina egna och alldeles suveräna.

Sanna Wikström